

L'ECONOMIA DEL BÉ COMÚ

Xavier Marín

Josep Fatjó

L'economia és la ciència que estudia com les persones, empreses i governs decideixen què fer amb recursos limitats—temps, diners, energia, terra, tecnologia—per cobrir necessitats i desitjos que són gairebé il·limitats.

Així, podem dir que l'economia no és només una ciència de números, mercats i gràfics. És una forma d'entendre el món i d'organitzar la vida col·lectiva. Per això, abans de res, cal tenir una visió global de l'economia dels economistes tècnics i l'aplicació de les receptes amb visió ideològica i l'impacte que tenen les decisions dels governants.

Podem dir, doncs, que l'Economia del bé comú no és més que una eina per assolir un objectiu fonamental: una bona vida per a tothom en un planeta sa. Aquest nou concepte econòmic i polític va ser promogut per l'austriac Christian Felber, que cerca establir un nou model econòmic basat en l'economia sostenible i alternativa al model capitalista i al predomini dels mercats financers. És un model obert i desenvolupat amb diferents empreses per tal de modificar el model actual de funcionament monetarista i mercantilista.

El 210, Feber, juntament amb un grup d'empresaris, va començar a desenvolupar de manera pràctica aquest model de l'economia del bé comú o Economia del bé públic, com també se l'anomena. El 2014 ens arriba la versió en català del seu llibre on s'exposen, de manera entenedora, les idees d'aquest model econòmic.

Aquest model vol canviar les principals normes del joc econòmic a fi i efecte que promoguin els valors i comportaments que afavoreixin les relacions humanes. Actualment, els valors econòmic-monetaristes com són el lucre i la competència regeixen les relacions socioeconòmiques i traspassen aquests models de comportament i relació de vida quotidiana, deixant de banda el valor de la dignitat humana.

El nou model pretén redefinir el concepte d'èxit empresarial i econòmic i substituir els paràmetres de mesura monetaris (PIB en el cas dels estats, o benefici en el cas de les empreses) per paràmetres que mesurin el grau de satisfacció de les persones en l'economia i la societat.

Així, la mesura de l'èxit empresarial ha de fer-se tenint en compte els valors humans fonamentals, els factors de qualitat de vida i la satisfacció de les necessitats bàsiques.

El projecte planteja uns criteris generals, però és un model obert que cal construir entre tots els seus membres.